

Svijet oko mene i u meni kad stavim matematičke naočale

Kad sam došao u školu, svi su vikali i bili uzbuđeni. Nisam znao što se dešava pa sam pitao učiteljicu: „Što se događa?“ Učiteljica mi je odgovorila: „Danas ćemo staviti matematičke naočale.“

Zvonilo je i sjeo sam na mjesto. Dobili smo naočale. Kade sam stavio naočale, našao sam se u svemiru. Vidio sam kuglu. Bila je to naša zemaljska kugla. U daljini sam vidio okrugli Mjesec i Sunce. Onda sam se našao u Egiptu. Ispred mene su bile tri veličanstvene piramide. Zatim sam se stvorio iznad Zagreba. Zgrade su me podsjećale na kocke i kvadre, a prometnice na usporedne pravce i pravce koji se sijeku. Sava na jugu me podsjećala na krivulju, a Medvednica na sjeveru na nepravilni stožac.

Školsko zvono me vratilo u stvarnost. Onda smo svi pričali što smo doživjeli. Ovo iskustvo mi se jako svidjelo.

Dominik Klarić, 3.b

OŠ Davorina Trstenjaka, Zagreb